

Vonnis nr.

V O N N I S

nummer:

datum: 21.02.2017

De rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, AC3 kamer, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN45.99.687-14

in zake van HET OPENBAAR MINISTERIE:

en waarbij zich aangesloten heeft ter terechtzitting dd. 24 januari 2017 als burgerlijke partij :

F. VZW Met maatschappelijk zetel te 2018 Antwerpen,

- ter terechtzitting vertegenwoordigd door meester D. Braun, advocaat bij de balie te Antwerpen;

TEGEN:

1. R.Y. Zaakvoerder

Geboren te R op 5 december 1982, Belg

2. A.S. Zonder beroep

Geboren te G op 30 mei 1987

Palestijn

3. DQ.M.

Leidinggevend functionaris in overheidsdienst

Geboren te E. op 9 juli 1951

Belg

BETICHT VAN:

De eerste, de tweede en de derde:

Te Antwerpen, op 12 juli 2014:

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

In de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het Strafwetboek, namelijk hetzij in openbare bijeenkomsten of plaatsen, hetzij in tegenwoordigheid van verscheidene personen, in een plaats die niet openbaar is, maar toegankelijk voor een aantal personen die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken, hetzij in om het even welke plaats, in tegenwoordigheid van de beledigde en voor getuigen, hetzij door geschriften, al dan niet gedrukt, door prenten of zinnebeelden, die aangeplakt, verspreid of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld worden, hetzij ten slotte door geschriften, die niet openbaar gemaakt, maar aan verscheidene personen toegestuurd of meegedeeld worden, te hebben aangezet tot haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan wegens hun nationaliteit, .een zogenaamd ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming, en dit, zelfs buiten de in artikel 5 van de Racismewet d.d. 30/07/1981 bedoelde domeinen;

De eerste betichte zich bevindende in staat van wettelijke herhaling, veroordeeld geweest zijnde tot een gevangenisstraf van ten minste één jaar, namelijk tot 18 maanden gevangenisstraf met uitstel van 5 jaren behalve de preventieve detentie hoofdens brandstichting en heling ingevolge arrest van het hof van beroep te Antwerpen dd. 22 december 2005 dat kracht van gewijsde bekomen heeft op het ogenblik der huidige feiten, en het nieuwe feit gepleegd zijnde voordat vijfjaar zijn verlopen sinds hij zijn straf heeft ondergaan of sinds zijn straf verjaard is;

oOOo

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord de burgerlijke partij in haar middelen en besluiten, vertegenwoordigd door meester D. Braun, advocaat bij de balie te Antwerpen;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de eerste beklaagde in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester H. Van Vrecom, advocaat bij de balie te Brussel, kantoorhoudende te 1210 Brussel, Braemstraat 10;

Gehoord de tweede en derde beklaagde in hun middelen van verdediging, bijgestaan door meester J. Vander Velpen, advocaat bij de balie te Antwerpen;

oOOo

OF STRAFGEBIED

Vooraf: exceptio obscuri libelli

De verdediging van de resp. beklagden werpt in besluiten op dat in de dagvaarding de ten laste gelegde feiten niet op correcte wijze, juridisch

gekwalficeerd zouden zijn en de dagvaarding geen verwijzing zou bevatten naar de specifieke strafbaarstellingen. Evenmin zou een geïndividualiseerde omschrijving van de feiten (persoonlijk scanderen van de slogan of aanmoedigen of faciliteren ervan door het organiseren van de betoging of het meewerken aan de verspreiding van het videofragment), voor de onderscheiden beklagden voorhanden zijn, zodat beklagden zich moeilijk op de tenlastelegging kunnen verdedigen op een wijze, zoals voorzien door artikel 6.1. en 6.3.a. van het EVRM.

De feiten van de tenlastelegging moeten op een zodanige wijze zijn omschreven dat het voorwerp ervan voldoende duidelijk blijkt voor de beklagden en hun rechten van verdediging gewaarborgd worden.

Er is geen enkele wetsbepaling die bepaalt dat de beklagden uitsluitend moeten ingelicht worden door de dagvaarding. De inlichting van de beklagden kan ook gebeuren door de samenlezing van de dagvaarding met de stukken uit het strafdossier, waarin zij inzage kregen en waarop zij hun rechten van verdediging kunnen laten gelden ten opzichte van de rechter ten gronde. Er werd bovendien door het openbaar ministerie, een mondelinge vordering gehouden, waarin de rol van de beklagden gedetailleerd is toegelicht.

De rechtbank is van oordeel dat de tenlastelegging op basis van de dagvaarding, het strafdossier en de mondelinge uiteenzetting van het Openbaar Ministerie voldoende duidelijk en precies is en blijkt welke feiten bij deze rechtbank werden aanhangig gemaakt. De bewoordingen van artikel 20, 4° Antiracismewet zitten vervat in de tenlastelegging zoals opgenomen in de dagvaarding. In casu hebben beklagden zich hierop ook verdedigd.

Er is geen sprake van obscuri libel li.

Ten gronde

Op 15 juli 2014 legt huidige burgerlijke partij, de F. VZW klacht neer tegen de organisatoren van een pro-Palestijnse manifestatie. Op 8 augustus 2014 wordt deze klacht bevestigd bij de politiediensten en op 9 januari 2015 wordt eenzelfde klacht nogmaals neergelegd.

De manifestatie op 12 juli 2014 van 19 tot 20 uur op het Sint Jansplein betreft een door het stadsbestuur toegestane solidariteitsactie met de Palestijnse slachtoffers van de Israëlische militaire acties in Gaza. De manifestatie met enkele honderden deelnemers verloopt geanimeerd met slogans en diverse toespraken. De door de organisatie ingezette stewards en de inspecteurs van de politiediensten 'Openbare Orde' observeren de manifestatie.

Op het einde van deze manifestatie zou de slogan '*Khaybar, khaybar, Ya Yahoud, Jais Muhammad sa Yaoud*' (vrij vertaald: Khaybar, Khaybar, O Joden, het leger van Muhammad zal terugkeren tegen de Joden) gescandeerd zijn. Deze slogan zou verwijzen naar een veldslag in het jaar 629 waar de profeet Muhammad een groot deel van de Joden zou hebben vermoord en/of verdreven.

Volgens de burgerlijke partij neemt deze overwinning een prominente plaats in de islamitische geloofscultuur en is het scanderen van deze slogan een oproep tot

genocide, minstens een oproep tot haat en geweld tegen de joodse gemeenschap in Antwerpen. De burgerlijke partij brengt deze slogan bijkomend rechtstreeks in verband met een latere aanslag op een Joodse man, die in Antwerpen werd neergestoken.

Voormelde oproep tot haat of geweld zou gesanctioneerd worden in artikel 20, 4° van de wet van 30 juli 1981, hierna de 'Antiracismewet', met verwijzing naar artikel 444 Sw.

De politiediensten die tijdens de manifestatie op het Sint Jansplein aanwezig waren, identificeren tweede beklaagde A.S. en hebben vastgesteld dat hij op een gegeven moment via de microfoon de aanwezige manifestanten toespreekt. De verbalisanten vermelden uitdrukkelijk dat zij alsdan de vermeende haatdragende slogans niet hebben gehoord en dus geen strafbare vaststellingen hebben vastgesteld.

De verbalisanten beschrijven in hun proces-verbaal dat de slogan wel te horen is op een videofragment, dat na de manifestatie door een onbekende op de website Bambuser is geplaatst, maar dat het niet duidelijk is wie deze boodschap begint te scanderen. Tweede beklaagde A.S. zou de slogan mee door de microfoon hebben gescandeerd en lijkt het spreekkoor te leiden.

Verder onderzoek door de politiediensten toont aan dat er buiten de boodschap, die ten laste wordt gelegd, niets discriminerend of aanstootgevend wordt gescandeerd op de bijeenkomst.

Er bestaat geen discussie over het feit dat de slogan '*Khaybar, Khaybar, Ya Yahoud, Jais Muhammad sa Yaoud*' (vrij vertaald: Khaybar, Khaybar, O Joden, het leger van Muhammad zal terugkeren tegen de Joden) op het einde van de manifestatie effectief, onverwacht, is gescandeerd door een groepje onbekend gebleven personen in het publiek en dat de stewards onmiddellijk hebben ingegrepen.

Evenmin wordt betwist dat tweede beklaagde A.S. de slogan enkele keren op het podium en in de microfoon heeft overgenomen en herhaald.

De rechtbank stelt vast dat de 'symboliek' van de slogan, met een verwijzing naar de slag bij Kaybar in 629, niet uitdrukkelijk wordt betwist of tegengesproken door de verdediging.

De strafrechtelijke verantwoordelijkheid op basis van de Antiracismewet wordt wel betwist en de verdediging van de resp. beklaagden verzoekt de rechtbank om de vrijspraak.

Eerste beklaagde R.Y. is op dat moment lid van 'Antwerp for Palestine', en organisator van de solidariteitsactie. Hij is op 12 juli 2014 ook aanwezig. De organisatie heeft zich achteraf uitdrukkelijk gedistantieerd van de boodschappers met dergelijke slogans.

Tweede beklaagde A.S. was aanwezig om een lied over de Al Aksamoskee te zingen. Lopende het onderzoek wisselt hij meermaals zijn verklaring. Hij ontkent de feiten eerst maar geeft later toe dat hij de slogan heeft gehoord en deze mee in de microfoon heeft gezongen, in een emotionele opwelling omwille van het recente bombardement op het huis van zijn vader. Nog later geeft hij een andere, vreedzame invulling aan de gescandeerde slogan, eerder als een plaats van 'onenigheid'-tussen Joden en Moslims die zonder bloedvergieten zou zijn opgelost waarmee hij dan zou bedoelen dat aldus ook in Palestina zulke vreedzame oplossing moet worden bereikt.

Derde beklaagde DQ.M. is medebeheerder van de facebookpagina van de manifestatie en was alsdan verantwoordelijk voor het bedienen van de geluidsinstallatie. Hij legt geen verklaring af, maar betwist de feiten formeel ter terechtzitting.

Artikel 20, 4° van de wet van 30 juli 1981 'Antiracismewet' vereist de aanwezigheid van drie elementen: (i) een gedrag dat kan aanzetten tot haat of geweld, (ii) de bedoeling om anderen aan te zetten tot haat of geweld, en (iii) de openbaarmaking.

De rechtbank is van oordeel dat de slogan, zoals geciteerd, een dergelijke aanzet tot haat en geweld bevat, gelet op de symbolische verwijzing naar een (bloedige) veldslag met een (totale) overwinning op en vernedering van de Joden.

De rechtbank stelt hierbij vast dat de symboliek van de verwijzing naar de slag bij Kaybar in 629 niet uitdrukkelijk of ernstig wordt betwist of tegengesproken door de beklaagden. Enkel tweede beklaagde alludeert op een andere, vreedzame interpretatie van de slogan, waaraan de rechtbank evenwel weinig geloof hecht.

De vraag of er sprake is van 'aanzet' wordt niet alleen beantwoord aan de hand van de inhoud of de aard van de gebruikte woorden, maar ook op basis van de omstandigheden waarin zij werden geuit (bijvoorbeeld de plaats, het publiek) en het medium waarmee dat gebeurde (bijvoorbeeld een dagblad, het internet). In casu betreft het een openbare solidariteitsactie met de Palestijnse slachtoffers van de Israëliëse militaire acties in Gaza, wat per definitie een eerder negatieve of vijandige sfeer of houding ten aanzien van Joden, de Joodse gemeenschap en Israël met zich brengt.

Welke betekenis en contextualisering tweede beklaagde A.S. ook aan de door hem uitgesproken woorden of uitgedrukte handelingen wenst te geven, feit is dat deze handelingen kennelijk symbool staan voor haat jegens een bepaalde groep binnen de samenleving en tweede beklaagde wetens en willens en met een specifieke bedoeling, de vereiste 'bijzondere wil om aan te zetten tot haat en geweld' de slogan enkele keren heeft overgenomen en herhaald in de microfoon. Op deze manier heeft tweede beklaagde de slogan ook openbaar gemaakt.

Uit het strafdossier blijkt verder dat:

- de manifestatie volledig volgens de gebruikelijke voorschriften is verlopen, inclusief de toelating van de stad Antwerpen, de afspraken met de politiediensten, het inzetten van stewards om het goede verloop te garanderen;

- de manifestatie na een uur is afgelopen zonder opstootjes of rellen, zoals ook bevestigd wordt door de politiediensten en in de media en pas op het einde van de manifestatie, enkelingen in het publiek, die onbekend zijn gebleven, de kwestieuze slogan hebben gescandeerd;
- er onmiddellijk en gepast gereageerd is op het incident door de ingezette stewards - in opdracht van de organisatoren - en de personen die ontoelaatbare zaken scandeerden onmiddellijk werden verwijderd;
- eerste en derde beklagde de kwestieuze slogan niet zelf hebben gescandeerd;
- eerste, tweede en derde beklagde niet betrokken zijn bij of hun medewerking hebben verleend aan het publiceren van het videofragment of het verspreiden ervan;
- eerste en derde beklagde als organisatoren bij de voorbereiding, het verloop en de afloop van de manifestatie geen dergelijke handelingen hebben gesteld;
- eerste beklagde zich uitdrukkelijk en openlijk heeft gedistantieerd van kwestieuze slogan;

De rechtbank is dan ook van oordeel dat het strafdossier geen objectieve en concrete bewijselementen bevat om eerste en derde beklagde, als organisatoren en/of technisch medewerker, strafrechtelijk verantwoordelijk te stellen voor het aanzetten tot haat en geweld (door het persoonlijk scanderen van de slogan of aanmoedigen of faciliteren ervan door het organiseren van de betoging of het meewerken aan de verspreiding van het videofragment waarin enkelingen in het publiek deze slogan scanderen) overeenkomstig de Antiracismewet. Als organisator en/of technisch medewerker kunnen zij niet strafrechtelijk verantwoordelijk worden gehouden voor enkele betogers die bepaalde leuzen scandeerden. De rechtbank zal eerste beklagde R.Y. en derde beklagde DQ.M. vrijspreken.

De feiten zijn wel bewezen ten aanzien van tweede beklagde A.S. op basis van de vaststellingen van de verbalisanten, de klacht en de stukken van de burgerlijke partij en de eigen verklaringen van beklagde.

STRAFTOEMETING

De bewezen feiten zijn ernstig. Het scanderen van een boodschap die aanzet tot haat en/of geweld ten aanzien van een bepaalde groep in de samenleving, getuigt in het algemeen van een totaal gebrek aan burgerzin, mondt uiteindelijk uit in ernstig leed bij alle betrokkenen en bemoeilijkt het samenleven van de verschillende gemeenschappen in onze maatschappij. Onze maatschappij heeft nood aan verzoenende en samenlevingsopbouwende initiatieven. Door dit gedrag brengt tweede beklagde A.S. één van de pijlers van de grondrechten van eenieder, met name het recht op vrije meningsuiting, in gevaar.

De rechtbank zal bij het bepalen van de strafmaat rekening houden met de aard en de ernst van de feiten, de persoonlijkheid, de leeftijd en het blanco strafrechtelijk verleden van beklagde, zoals deze blijken uit het dossier en de pleidooien ter terechtzitting.

Beklaagde komt gelet op zijn persoonlijkheid en blanco strafregister in aanmerking voor een uitgestelde bestraffing die hem ertoe moet aanzetten zich in de toekomst te onthouden van dergelijke of andere strafbare handelingen. Gelet op het ontradend karakter van dergelijke bestraffing en met het oog op de sociale re-integratie zal de rechtbank de gevangenisstraf en de geldboete met uitstel opleggen. Om het ontradend karakter van deze maatregel te maximaliseren, wordt het uitstel gekoppeld aan een proeftermijn van 3 jaar.

Zo'n bestraffing beantwoordt het best aan de preventieve en repressieve doeleinden van de straf.

OP BURGERLIJK GEBIED

Met betrekking tot de burgerlijke parti istelling van F. VZW

De burgerlijke partij heeft schade geleden ten gevolge van de feiten vermeld onder de tenlastelegging zoals opgenomen in de dagvaarding en bewezen verklaard door de rechtbank in hoofde van tweede beklaagde A.S.

De burgerlijke partij begroot haar schade op 1 symbolische euro morele schadevergoeding.

De bedragen worden niet ernstig betwist.

De vordering is gegrond op basis van de elementen in het strafdossier en de door de burgerlijke partij voorgebrachte stavingstukken, zodat de rechtbank de vordering zal toekennen.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen 162, 162bis, 185, 191, 194 en 195 van het Wetboek van Strafvordering,
artikelen I, 3, 7 van het Strafwetboek,
artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003;

Vonnis nr.

de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro, artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985, artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878, artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, artikelen 44 en 45 van het Strafwetboek, bij toepassing van de artikelen 19 en 20, 4° van de Wet tot bestraffing van bepaalde door racisme of xénophobie ingegeven daden van 30 juli 1981, en bij toepassing van de artikelen 25, 38,40 en 66 van het Strafwetboek.

Rechtdoende op tegenspraak.

Spreekt eerste beklaagde R.Y. **VRIJ** hoofdens de feiten van de tenlastelegging en stelt hem buiten zake zonder kosten.

Spreekt derde beklaagde DQ.M. **VRIJ** hoofdens de feiten van de tenlastelegging en stelt hem buiten zake zonder kosten.

VEROORDEELT :

- tweede beklaagde A.S. hoofdens de feiten van de tenlastelegging tot een hoofdgevangenisstraf van ZES MAANDEN en tot een geldboete van HONDERD EUR.

Aangezien veroordeelde A.S. vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99 bis van het Strafwetboek, heeft opgelopen; dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhopen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de hoofdgevangenisstraf en de geldboete uitgesproken ten laste van deze veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van drie jaar vanaf heden.

Verplicht veroordeelde A.S., als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van 25 EUR, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 25/12/2016, vermeerderd met 70 décimes, en gebracht op 200 EUR.

Verplicht veroordeelde A.S. tot betaling van één/derde van de kosten van het geding belopende 102,72 EUR in totaal op heden, en, bij toepassing van artikel 91 van het KB van 28 december 1950, tot een vergoeding van 51,20 EUR.

Legt twee/derde van de kosten van het geding, belopende op 102,72 EUR in totaal, ten laste van de Staat.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 28/12/2011 de geldboete van 100 EUR, vermeerderd wordt met 50 décimes, zodat die geldboete 600 EUR bedraagt.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op één maand.

oOOo

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij: F. VZW

Verklaart zich onbevoegd om kennis te nemen van de burgerlijke vordering in zoverre deze gericht is tegen eerste en derde beklagde gelet op hun vrijspraak.

Verklaart de eis ontvankelijk en in de hierna volgende mate gegrond.

Veroordeelt tweede beklagde A.S. om aan de burgerlijke partij F. VZW te betalen, als schadevergoeding, de som van EEN EURO (1 EUR) moreel en de kosten.

Veroordeelt tweede beklagde A.S. tevens tot betaling aan de burgerlijke partij F. van een rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van HONDERDTACHTIG EURO (180 EUR).

Wijst het meer- en andersgevorderde af.

oOOo

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gewezen door de hiernavermelde rechter die de zaak behandeld heeft en erover beraadslaagd heeft, en uitgesproken in openbare terechtzitting door de Voorzitter op eenentwintig februari tweeduizend zeventien in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie en de griffier.

P. Coppieters voorzitter van de kamer, enig rechter
substituut procureur des Konings

S. Van Hoeck griffier.